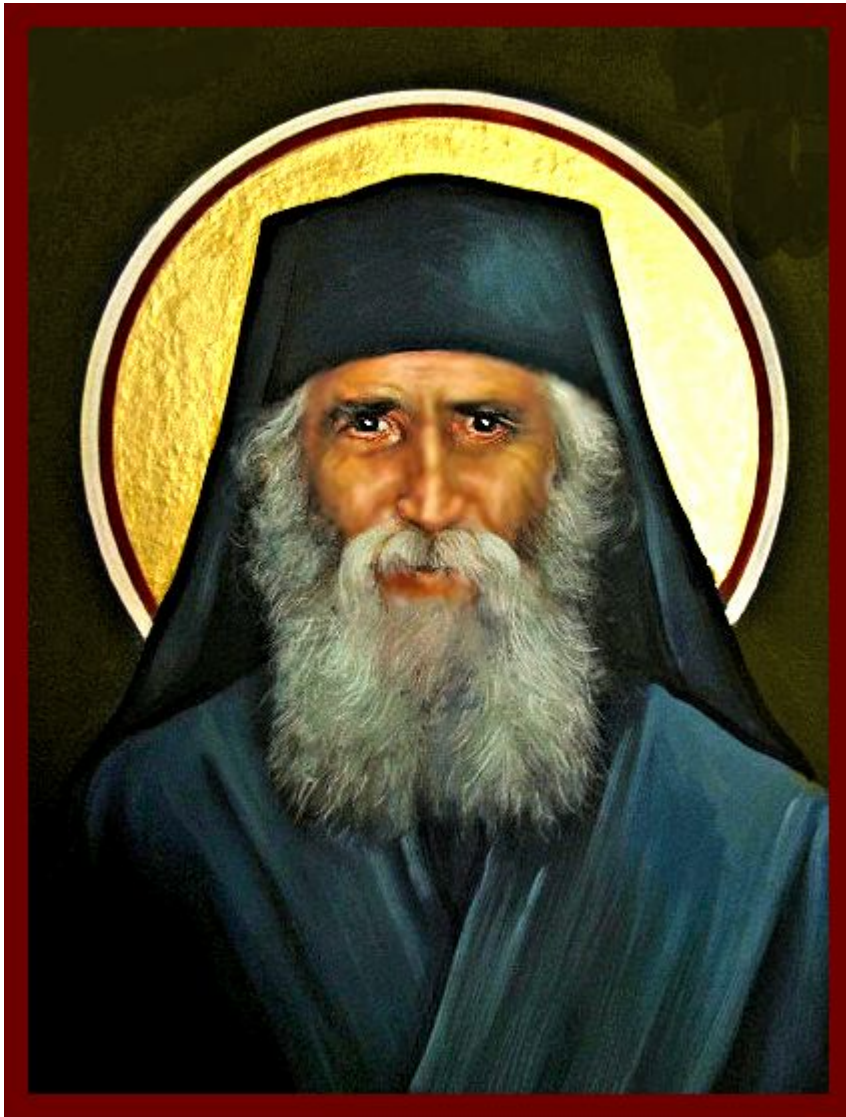
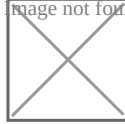

Άγιος Παΐσιος: Σήμερα οι άνθρωποι γυρίζουν γύρω από τον εαυτό τους

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#)

Image not found or type unknown

Παλιά στην πατρίδα μου, στα Φάρασα, έλεγαν: «Αν έχεις καμμιά δουλειά, μην την αφήνεις για αύριο. Αν έχεις καλό φαγητό, άσ' το για αύριο, μήπως έρθει κανένας μουσαφίρης».

Τώρα σκέφτονται: «Να αφήσουμε την δουλειά, μήπως έρθει κανείς αύριο και μας βοηθήσει. Το καλό φαγητό, ας το φάμε εμείς απόψε!».

Οι περισσότεροι σήμερα γυρίζουν γύρω από τον εαυτό τους. Μόνον τον εαυτό τους σκέφτονται. Ας υποθέσουμε ότι βρέχει, γίνεται κατακλυσμός. Θα δείτε, οι περισσότερες από σάς θα σκεφθούν μήπως έχουν ρούχα απλωμένα, να πάνε να τα μαζέψουν.

Κακό δεν είναι αυτό, αλλά δεν θα πάνε πιο πέρα. Τα ρούχα και να βραχούν, πάλι θα στεγνώσουν. Αυτοί όμως πού αλωνίζουν τι θα γίνουν; Πονάτε γι' αυτούς, για να κάνετε καμιά ευχή; Ή πέφτουν κεραυνοί-ζήτημα πέντε-έξι ψυχές να θυμηθούν τους καημένους τους γεωργούς ή αυτούς πού έχουν θερμοκήπια. Δεν σκέφτεται δηλαδή τον άλλον ό άνθρωπος, δεν βγαίνει από τον εαυτό του, αλλά γυρίζει συνέχεια γύρω από τον εαυτό του.

Όταν όμως γυρίζει γύρω από τον εαυτό του, κέντρο έχει τον εαυτό του· δεν έχει τον Χριστό. Είναι έξω από τον άξονα πού είναι ό Χριστός.

Για να φθάσει να σκέφτεται τον άλλον, πρέπει ό νους του πρώτα να είναι στον Χριστό. Τότε σκέφτεται και τον πλησίον και μετά σκέφτεται και τα ζώα και όλη την φύση.

Έχει τον σταθμό του ανοιχτό και, μόλις πάρει το μήνυμα, τρέχει να βοηθήσει.

Αν ό νους του δεν είναι στον Χριστό, δεν δουλεύει ή καρδιά του, γι' αυτό δεν αγαπάει ούτε τον Χριστό ούτε τον συνάνθρωπο του, πόσο μάλλον την φύση, τα ζώα, τα δένδρα, τα φυτά. Έτσι όπως κινείσθε, πού να φθάσετε στο σημείο να έχετε επικοινωνία με τα ζώα, με τα πουλιά! Αν πέσει κανένα πουλί από την σκεπή, θα το ταΐσετε.

Αν δεν πέσει από την σκεπή, δεν σκέφτεσθε να το ταΐσετε.

Εγώ βλέπω τα πουλιά· λέω «θέλουν ταΐσμα, τα καημένα»· ρίχνω ψίχουλα κ.λπ., βάζω και νεράκι να πιούν. Βλέπω άρρωστα κλαδιά στα δένδρα· αμέσως σκέφτομαι να τα κόψω, για να μην κολλήσουν και τα άλλα.

Ή χτυπάει μία πόρτα, ένα παράθυρο, πάει εκεί ό νους μου. Θα ξεχάσω τον εαυτό μου, αν μού χρειάζεται κάτι, αλλά θα κοιτάξω την πόρτα, το παράθυρο, να μη σπάσει, να μη γίνει καμιά ζημιά. Παρεμπιπτόντως σκέφτομαι για μένα. Και αν κανείς σκέφτεται και πονάει για τα δημιουργήματα, πόσο μάλλον θα σκέφτεται τον Δημιουργό τους! Αν δεν κινείται έτσι ό άνθρωπος, πώς να συντονισθεί με τον θεό;

Έπειτα, και όταν βγαίνετε έξω, ρίξτε καμιά ματιά γύρω. Μπορεί κάποιος έστω και από απροσεξία ή από κακότητα – εύχομαι κανείς να μην κάνει κακό – κάτι να πετάξει και να βάλει φωτιά· γι' αυτό ρίξτε μία ματιά. Και αυτό στα πνευματικά ανήκει, γιατί και αυτό το βλέμμα έχει αγάπη. Εγώ βγαίνω έξω από το Καλύβι,

ρίχνω μία ματιά προς τα κάτω, μία ματιά προς την σκεπή, να δω μήπως μυρίζει καμένο.

Άλλο αν έχεις τέτοια πίστη πώς, αν πιάσει φωτιά και κάνης προσευχή, θα σβήσει ή φωτιά. Διαφορετικά, πρέπει να ενεργήσεις. Ή, όταν ακούω κρότο, προσέχω να δω τι είναι· πυροβόλο; άσκηση κάνουν; φουρνέλλο; Ένα και ένα ό νους μου πηγαίνει εκεί, για να κάνω κομποσχοίνι. Όποιος αδιαφορεί για τον εαυτό του, από αγάπη προς τους άλλους, το μεγάλο ενδιαφέρον του Θεού βρίσκεται μαζί του, και όλοι οι άνθρωποι ενδιαφέρονται γι' αυτόν.

Άλλα ή σημερινή γενιά είναι ή γενιά της αδιαφορίας! Οι περισσότεροι μόνο για παρελάσεις είναι! Μην τους πεις, αν συμβεί κάτι, να αμυνθούν! Τώρα όμως και παρελάσεις δεν θέλουν! Παλιότερα πήγαιναν στις παρελάσεις, άκουγαν και ένα εμβατήριο, κάτι μέσα τους σκιρτούσε! Σήμερα υπάρχει ένα ρεμπελιό σε μας τους Έλληνες.

Βέβαια άλλοι λαοί είναι ακόμη χειρότερα, γιατί δεν έχουν ιδανικά. Βλέπεις, οι Έλληνες μπορεί να έχουν ένα σωρό κουσούρια, αλλά έχουν και ένα δώρο από τον Θεό, το φιλότιμο και την λεβεντιά· όλα τα πανηγυρίζουν.

Οι άλλοι λαοί ούτε στα λεξικά τους δεν έχουν αυτές τις λέξεις.

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr